

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: **M. S. Ch.**
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2023, č. j. 098448/2023/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sedlčany ze dne 9. 3. 2023, č. j. MÚ-S/OD/20887/2022-14 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím městský úřad zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče za spáchané přestupky uvedené v § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“) a námitky proti celkovému počtu 12 bodů a potvrdil provedený záznam 12 bodů v registru řidičů. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání napadl způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není namístě se touto otázkou vůbec zabývat. Z několika rozhodnutí správních orgánů je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů je běžnou správní praxí. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřijatelné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
3. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není namístě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlášti správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. O to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
4. Konkrétní vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dne 5. 10. 2022 a 26. 3. 2021. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, podle něhož je sice v blokovém řízení užívání strohých a zkratkovitých formulací přípustné, avšak i přesto je nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů takový pokutový blok, z něhož není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. To je podle přesvědčení žalobce právě případ výše uvedených pokutových bloků.
5. Pokud jde o blok ze dne 5. 10. 2022, pak v něm dle žalobce není v kolonkách týkajících se osoby přestupce přesně identifikována osoba přestupce, jelikož údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dostačující. V kolonce popisující místo, dobu a samotné jednání není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Název obce zde není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, neumožňuje zjistit, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná. Dále je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit, a vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. V kolonce udávající

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce, a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí či není úplný

6. Pokud jde o blok ze dne 26. 3. 2021, pak v něm dle žalobce není v kolonce č. 5 jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, jelikož údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, která je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, chybí a není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit, a vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že si správní orgán prvního stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán prvního stupně přezkoumal podklady pro zápis bodů. Správní orgány pak o přestupcích rozhodovaly na základě originálu pravomocného rozhodnutí, své závěry v rozhodnutích popsaly a odůvodnily. Žalobce zcela pomíjí skutečnost, že pokutový blok (jako doklad o projednání přestupku) slouží jako doklad o tom, že zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí byly beze zbytku splněny. Pokutový blok je dokladem o tom, že přestupek byl s žalobcem nesporně ústně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Policista žalobce seznámil se zjištěným skutkovým stavem, se skutkovou podstatou, kterou jeho jednání naplnilo, a ten se vším souhlasil, což potvrdil výslovně svým podpisem.
8. Pokud jde o blok ze dne 5. 10. 2022, žalovaný uvedl, že v pokutovém bloku B3469128 je zcela čitelně uvedeno jméno žalobce, datum narození, adresa trvalého bydliště a způsob ověření totožnosti. Dále je v něm uvedeno, že dne 5. 10. 2022 v 11:15 hodin na D1 na 21. kilometru ve směru na Brno došlo k porušení ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. tím, že řidič vozidla RZ 9A02621 nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem (a lékařské potvrzení nevlastní). Námitka žalobce je tedy nedůvodná, záznamy jsou čitelné a průkazné a nedávají prostor pro vznik pochybností ohledně času a místa spáchání přestupku, rovněž z nich lze jednoznačně identifikovat právní normu, která byla jednáním žalobce porušena, a rovněž tak protiprávní jednání žalobce. V pokutovém bloku je dále jasně a čitelně uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona 361/2000 Sb. spáchaný ve formě nedbalosti. Výše pokuty je v pokutovém bloku slovně i číselně označena shodně částkou 200,- Kč, je uvedeno číselné označení oprávněné úřední osoby a její podpis, rovněž je uvedeno místo vystavení pokutového bloku (D1, 21. km, směr Brno), což je místo korespondující s místem spáchání přestupku, a je připojen i otisk úředního razítka oprávněné úřední osoby.
9. Pokud jde o blok ze dne 26. 3. 2021, žalovaný uvedl, že v kolonce 5 bloku je uvedeno, že dne 26. 3. 2021 v 17:45 hod na dálnici D3 na 84. km ve směru na Prahu v rozporu s § 6/1a zákona č. 361/2000 Sb. řidič vozidla X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. V kolonce 6

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

je uvedeno zřetelně a čitelně, že pokuta je uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., spáchaný ve formě nedbalosti.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

10. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti: Dne 9. 3. 2023 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž námitky zamítl jako nedůvodné. V odůvodnění podrobně zrekapituloval průběh řízení a konstatoval, že prověřil všechny pokutové bloky a shledal, že záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem.
11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, přičemž si za tímto účelem opatřil veškeré potřebné podklady před vydáním rozhodnutí, tj. doplnil spis o rozhodnutí o přestupku ze dne 5. 1. 2021 (nabylo právní moci dne 19. 11. 2021) a o veškeré pokutové bloky, na jejichž základě byly zapsány příslušné počty bodů vedoucí k dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dospěl přitom k závěru, že pokutové bloky obsahují veškeré požadované náležitosti. V některých případech bylo sice použito slovních zkratk, nicméně jednání dotčené osoby je v jednotlivých blocích popsáno natolik jednoznačně a určitě, že je nezaměnitelné s jiným jednáním.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobce se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žaloby soudem

13. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
14. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Žalovaný tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky k žalobcem zpochybněným přestupkům (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

15. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“) a v § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 citovaného ustanovení, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí (obdobně též § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky).
16. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spáchaním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích) přímo na místě. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového bloku spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku) vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.
17. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“

18. Žalobce nejprve namítá, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky a odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že tvrzení žalobce jsou nepravdivá. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal jednotlivé pokutové bloky, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí stručně zabýval. Uvedl, že všechny pokutové bloky obsahují zákonem vyžadované náležitosti, tedy je z nich jasné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil, a to způsobem co do míry obecnosti odpovídajícím zcela obecné odvolací námitce, a dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Napadené rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky), jak tvrdí žalobce. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl také souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu.
19. Dále žalobce namítá, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť kusými záznamy na jednotlivých blocích není dostatečně identifikována osoba přestupce, není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce (který navíc nebyl dostatečně identifikován) porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud proto přezkoumal jednotlivé v žalobě zmíněné pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se

proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“

20. Z pokutového bloku ze dne 26. 3. 2021 vyplývá, že žalobce v 17:45 hod. na 84. kilometru dálnice D3 (ve směru na Prahu) řídil motorové vozidlo, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „*jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobce řídil motorové vozidlo, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§125c/1k“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Rovněž identifikace žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresa, číslo občanského průkazu) je dostatečná. I výše uložené sankce je z pokutového bloku zcela zřejmá a je uvedena číselným i slovním vyjádřením. Pokutový blok je žalobcem podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
21. Z pokutového bloku ze dne 5. 10. 2022 vyplývá, že žalobce v 11:15 hod. na 21. kilometru dálnice D1 (ve směru na Brno) řídil motorové vozidlo, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „*řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem (lékařské potvrzení nevlastní)*“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobce řídil motorové vozidlo, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§125c/1k“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Rovněž identifikace žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresa, čísla občanského a řidičského průkazu) je více než dostatečná. I výše uložené sankce je z pokutového bloku zcela zřejmá a je uvedena číselným i slovním vyjádřením. Pokutový blok je žalobcem podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
22. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné.
23. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí jiných správních orgánů, konstatuje soud, že v nich správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení zdejšího soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové bloky rigidně, a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný – postupující

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. listopadu 2025

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
předseda senátu